

[Finansministeren.]

foreslaaede Foranstaltning gennemføres saa snart som muligt, skal jeg med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en velvillig, men ogsaa en hurtig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Vanggaard): Dernæst har den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri Ordet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om en Smørordning*. Forslaget betyder en Forlængelse af den nugældende Lov i uforandret Skikkelse. Det foreslaas, at Loven skal gælde fra den 1. Oktober 1942 til Udgangen af September 1943.

Hensigten med Lovforslaget er den samme som med Loven om det samme Emne, der blev gennemført i Fjor, nemlig at søge at sikre den størst mulige Produktion af Smør her i Landet og at forsyne Befolkningen med de nødvendige Fædstoffer til overkommelige Priser. Denne Hensigt, og navnlig det sidste, er dobbelt nødvendig nu, hvor Fædt er en Sjældenhed og Margarine en ukendt Vare i Forsyningen.

Ved Lovens Bestemmelser sikres der Landmændene en Smørpris af 4 Kr. 45 Øre pr. kg i det Aar, Loven har Gyldighed, medens Forbrugerne kun skal betale en Pris af 3 Kr. 89 Øre pr. kg. Forskelsbeløbet mellem disse to Priser skal fremskaffes paa samme Maade som hidtil, nemlig ad tre forskellige Veje: for det første ved at paalægge en Eksportafgift af 1 Kr. 08 Øre pr. kg paa det Smør, der eksporteres. Dette Beløb fremkommer ved, at man tager Forskellen mellem Forbrugerprisen, 3 Kr. 89 Øre, og den Pris, som man faar hjem ved Eksport af Smør til Udlandet. For det andet foreslaas det, at der skal opkræves en Afgift paa Industrismørret, som bruges her i Landet; Afgiften her skal udgøre Forskellen mellem Producentprisen og de 3 Kr. 89 Øre — ikke Eksportprisen, men Producentprisen, 4 Kr. 45 Øre. Forskellen mellem disse to Priser er 56 Øre pr. kg. Hvis endelig disse Beløb ikke er tilstrækkelige til at opveje Forskellen mellem Producent- og Forbrugerprisen, vil Staten betale Resten.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget vil man se, hvilke Beløb der er indkommet ad de tre forskellige Veje, og hvor meget de i det hele udgør. Man vil se, at der er eksporteret 36 718 958 kg Smør, og det har med en Afgift paa 1 Kr. 08 Øre pr. kg givet i alt 39 656 475 Kr. Af Industrismør-

ret er brugt 4 085 752 kg, og naar der betales en Afgift af 56 Øre pr. kg, giver det i alt et Beløb af 2 288 021 Kr. Endelig har Staten maattet betale for hele Aaret 29 313 232 Kr. Det er de Beløb, der er indkommet i det Aar, der er gaaet, og formentlig vil det blive nogenlunde de samme Beløb i det Aar, vi gaar ind i. Som nævnt bliver Industrismørret ikke udleveret uden Afgift, nemlig de 56 Øre pr. kg, hvorimod det Smør, der er rationeret til Forbrugerne her i Landet, er afgiftsfrit, ligesom der ikke betales nogen Afgift af Konsummælk og Konsumfløde. Dette Smør udleveres som sagt til en Pris af 3 Kr. 89 Øre, og for Mælk og Fløde er Prisen beregnet efter denne Smørpris.

I Forbindelse med den store Kornhøst, vi er saa heldige at have i Aar, vil den fastsatte Produktionspris sikkert give os fuld Sikkerhed for, at Hjemmemarkedets Forsyning med Smør er i Orden. Samtidig er man herved i Stand til at sikre Prisniveauet paa dette Omraade ét Aar frem i Tiden, og da det har været Formaalet med Lovforslaget — og jeg haaber det skal opfyldes —, skal jeg anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Arbejds- og Socialminister.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 478 af 14. September 1940 om Arbejdsforhold med senere Ændringer*.

Loven om Arbejdsforhold, der oprindeligt kun var gældende indtil 1. November 1941, blev ved Lov af 31. Oktober 1941 med visse mindre Ændringer forlænget indtil 1. November 1942, og ved Lov af 1. December 1941 fandt der en Tilføjelse Sted vedrørende det saakaldte Særpristal. Da de Forhold, som førte til Loven af 14. September 1940, stadig er til Stede, foreslaas Loven forlænget endnu et Aar.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Endvidere har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forhøjelse af Grænsen for det Beløb, som i Finansaaet 1942—43 staar til Raadighed til Ydelse af personlige Tillæg til Alders- og Invalidere*.

Spørgsmaalet om Forsyning med Brænd-